

рѣшавалъ да си дигне дружината и искалъ самъ лично да се удостовѣри въ сериозността на работитѣ; довѣденъ при Министра Цанова послѣдния го убѣждавалъ, че трѣбва да се свърши това дѣло. Но Кап. Геновъ не се рѣшилъ и молилъ полковоя си Командиръ Майръ Стоянова да замине въ отпускъ, а на негово мѣсто да се назначи да води дружината другъ офицеринъ, което било извѣстно. 2, Правителството е докарало и прѣдизвикало офицеритѣ да свършатъ акта на 9 тек. Августъ и особено Министра на Външнитѣ Дѣла Г. Цановъ; този послѣдния е билъ, който е преговарялъ съ Руското агенство и е искалъ условия и гаранции; даже азъ мисля, че това той е вършилъ безъ знанието на своитѣ колеги. Всичкитѣ военни лица сж, по моето най-дълбоко убѣждение, както и азъ самъ, едно орждие и сме вѣрвали, че ще подпремъ отечеството си, което като една стѣна грозеше да се срути и распилей на дребни парчета. Никакви други побуждения у насъ не е имало и азъ ще отида на смъртъ съ чиста съвѣсть и открито чело. Противъ Негово Височество лично нищо не съмъ ималъ, който напротивъ, всѣкога е благоволилъ къмъ менъ; имамъ награда добро положение, винжги съмъ билъ приеманъ и удостоиванъ съ благоволенieto и внимаието на Княза. 3, Въ отговора на въпросъ I азъ изложихъ мотивитѣ и причинитѣ, които сж лежали въ основанието на моята рѣшителностъ да приема участие въ дѣлото на 9 Августъ. Тука само ще притуря, че слѣдъ като прѣдполагавшето се да стане на 3 Августъ събитие не сполучи, по причина съвършено случайна (отказа на Кап. Генева) азъ заявихъ както на своитѣ офицери, така и на артилерийскитѣ офицери и на офицеритѣ отъ военното министерство, Кап. Вазова, Димитрова и Бендерева, че се отказвамъ за напрѣдъ да приема участие въ акта, който не стана на 3 Августъ; сж-